

til „Halvdelen“; men da det maatte, efter hvad der nu findes paa Landet, vilde være for meget, saa vil jeg holde paa, at man kommer denne Middeltindtagt noget nærmere, saaledes at der kommer til at staae „ $\frac{1}{3}$ “ istedet for „ $\frac{1}{5}$.“

Den Bemærkning, der er gjort med Hensyn til § 6, angaaende Kæmnerens Tiltræden som Formand i Ligningscommissionen, tiltræder jeg ganske; jeg anseer det heller ikke for passende, at han er Formand. Jeg mener, at, hvor der er borgerlige Raadmænd i en Kjøbstad, kunde man, hvis der endelig skal designeres en Formand, tage en af disse, men hvis der ikke findes saadanne, saa var det vistnok bedst, at man overlod det til Ligningscommissionen selv at vælge sin Formand. — Jeg tiltræder ogsaa ganske de Anskuelser, der ere udtalte med Hensyn til det Antal af Ligningscommissionens Medlemmer, som Loven foreslaaer; det vil sige, jeg mener, at Antallet er sat for høit, naar man ifølge § 8 vil forene Borgerrepræsentanterne med Ligningscommissionen til en Art Appellinstants. Det er jo klart, at det er Forlagsstillereens Mening, at man ikke skulde kunne vælge nogen Borgerrepræsentant til Medlem af Ligningscommissionen; thi i § 6 hedder det, at Ligningscommissionen skal bestaae af saamange valgte Medlemmer, at Tallet af disse bliver 2 færre end famelige Medlemmer af Communalbestyrelsen, og dette Forhold kan ikke vedligeholdes, hvis man kunde vælge nogen af Communalbestyrelsen til Ligningscommissionen. Heraf følger, at man altsaa, selv i en af de mindste Kjøbstæder, skulde have et Antal af 6 Borgerrepræsentanter og et Antal af 4 Medlemmer i Ligningscommissionen, hvor til kom Kæmneren som Formand; altsaa i Alt 11. Jeg troer nu, at vi have mange smaa Kjøbstæder, hvor et Antal af 11 communale Embedsmænd vil være for stort; man vil derved blive saa begrændset med Hensyn til Valgene, at Vedkommende næsten vilde blive overbebyrdede. Jeg maa derfor være af den Formening, at det vil være rigtigst, at Tallet bliver mindre, saaledes at denne Bestilling kan komme til at gaae paa Dngang imellem de brugbare og dygtige Folk. — Endelig skal jeg endnu med Hensyn til denne § bemærke,

at, hvis det skal blive staaende i Loven, som indeholdes i Slutningen af § 8, da kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at der maa tages en Reservation, hvis man vil gjøre en saadan Appellinstants til, om jeg saa maa sige, en Høiesteret, nemlig for de Stattebyeres Vedkommende, som fællagtig og uretmæssig af Ligningscommissionen ere satte i Stat. Det kan jo godt træffe sig, at Ligningscommissionen er gaaet hen og har sat en Stattebyer, der virkelig er borgerlig Stattebyer, men tillige driver en anden Næring udenfor Byens Grund, ikke alene i Stat af hans Næring i Byen, men ogsaa i Stat af den Næring, han driver udenfor Byens Grund og i en anden Commune. Noget saadant har jeg hørt, kan lade sig gjøre — jeg kunde gjerne citere et saabant Tilfælde i en større Commune, her i Kjøbenhavn, hvor man endog saa i saa Henseende har maattet indhente Justitsministeriets Resolution, og det er da vel Noget, som ogsaa kan skee i mindre Communer. Det kan ogsaa træffe sig, at man gif hæn og beskattede Actieselskaber; dette er Noget, som jeg maa ansee for aldeles forkert, thi det er klart, at de enkelte Individider, hver for sig, blive beskattede, hvor de opholde sig, og man har derfor ikke Ret til at gjøre et Actieselskab til Stattebyende. Hvis det forholder sig rigtigst, at man skal nøies med at appellere til denne i § 8 omtalte Instants, saa kunde man derved let miste sin hele lovlige Ret til at gjøre Indsigelse, og jeg mener derfor, at man bør reserveres sin lovlige Ret til at faae Spørgsmaalet om, hvorvidt man er Stattebyer eller ikke, afgjort ved Landets Domstole. Det var kun disse saa Bemærkninger, jeg havde at fremsætte.

Lange: Jeg har egentlig været tilfunds at ville stemme mod det foreliggende Lovforslag, fordi jeg nemlig fandt, at en ny Lov, som i det Væsentlige sluttede sig til Forslaget, der saavel med Hensyn til de communale Valg som med Hensyn til Statteligningen forekommer mig temmelig kort og ufuldstændigt, og heller ikke klart og tydeligt, ikke var paatrængende nødvendig, saalænge Kjøbstæderne have Communalanordningen af 24 October 1837, der vel skyldes den absolute Regjering, men